

KRYTERIA OCENIANIA
Z RELIGII W ZAKRESIE KLASY III SZKOŁY PODSTAWOWEJ
DO PROGRAMU NR AZ-1-01/10 I PODRĘCZNIKA NR RA-13-01/10-RA-1/14 „PRZYJMujemy PANA JEZUSA ”
POD REDAKCJĄ KS. STANISŁAWA ŁABENDOWICZA

I. MODLIMY SIĘ					
OCENA NIEDOSTATECZNA	OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń posiada zakres wiadomości i umiejętności na ocenę dopuszczającą, a ponad to:	Uczeń posiada zakres wiadomości i umiejętności na ocenę dostateczną, a ponad to:	Uczeń posiada zakres wiadomości i umiejętności na ocenę dobrą, a ponad to:	Uczeń posiada zakres wiadomości i umiejętności na ocenę co najmniej bardzo dobrą, a ponad to:
- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej	- wymienia przykłady spotkań z Chrystusem, - wymienia przykłady troski rodziców o religijne wychowanie dziecka, - podaje, na czym polegało życie pierwszych chrześcijan we wspólnocie, - podaje, jak dawniej ludzie wyrażali swoją miłość i wdzięczność Bogu, - podaje, czym jest modlitwa przeproszenia, - redaguje modlitwę przeproszenia, - wymienia sposoby modlenia się, - podaje, że Pan Bóg wysłuchuje naszych prośb, - definiuje, czym jest modlitwa prośby, - redaguje modlitwę prośby, - definiuje, co to jest modlitwa uwielbienia, - redaguje modlitwę uwielbienia, - podaje, w jakim miesiącu w sposób szczególny modlimy się na różańcu, - podaje, że noszenie medalika jest znakiem naszej wiary,	- wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus chce się z nami spotkać, - streszcza teksty biblijne dotyczące dzieciństwa Pana Jezusa, - wyjaśnia, kto tworzy wspólnotę parafialną, - objaśnia, że w rozmowie z Bogiem najważniejsza jest postawa wewnętrzna, - wnioskuję o wartości i potrzebie przepraszania Boga za zło, - wskazuje na potrzebę modlitwy prośby, - określa przykłady modlitwy prośby w Biblii, - wyjaśnia, jak można okazać uwielbienie Bogu, - wskazuje przykłady modlitwy uwielbienia w Biblii, - rozróżnia części i tajemnice różańca, - wyjaśnia, jak modlimy się na różańcu, - charakteryzuje Cudowny Medalik, - rozróżnia okoliczności modlitwy z modlitewnika.	- wskazuje na udział rodziców w przygotowaniu do Pierwszej Komunii Świętej, - określa wydarzenia przygotowujące do pełnego udziału w Eucharystii, - wskazuje na Melchizedeka, jako przykład modlitwy dziękczynnej, - redaguje modlitwę dziękczynną Bogu za otrzymane dary, - proponuje sposoby uwielbienia Boga, - opowiada historię objawień Maryi w Fatimie, - uzasadnia konieczność noszenia Cudownego Medalika i modlitwy do Matki Bożej, - stosuje modlitewnik, jako pomoc w modlitwie.	- proponuje przykłady, które są wyrazem dziękczynienia Bogu, - objaśnia związek ofiary Melchizedeka z ofiarą Mszy Świętej, - streszcza historię Cudownego Medalika, - wskazuje na potrzebę modlitwy na różańcu, - uzasadnia konieczność korzystania z modlitewnika w czasie modlitwy.	- doskonale opanował podstawę programową, - zdobył wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą;
II. WYPEŁNIAMY PRZYKAZANIA					
- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej	- wymienia przykazania Boże, - podaje, że przez przykazania Bóg objawia swoją wolę, - przytacza treść I przykazania, - podaje treść II przykazania Bożego, - podaje treść III przykazania Bożego, - podaje treść IV przykazania	- wyjaśnia, w jakim celu Bóg daje nam przykazania, - wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy życiowe, - objaśnia, co znaczy „bogów cudzych”, - wylicza rzeczy poświęcone Bogu, którym należy się czcić, - objaśnia, w jaki sposób należy czcić imię Boże,	- wskazuje sposoby oddawania czci Bogu, - stwierdza, że możemy się modlić zawsze i wszędzie, - określa, kiedy człowiek troszczy się o życie swoje i innych ludzi, - charakteryzuje Świętą Rodzinę, - wskazuje na konieczność szanowania rzeczy własnych, cudzych i wspólnych, - uzasadnia potrzebę mówienia prawd .	- wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości Bogu, bliźniemu i sobie, - dowodzi, dlaczego Boga należy kochać i czcić, - określa, o jakie wartości należy troszczyć się w rodzinie.	- doskonale opanował podstawę programową, - zdobył wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą;

	Bożego, - podaje, że Bóg jest dawcą życia, - proponuje modlitwę dziękczynną za dar życia, - podaje, że Pan Jezus uczy rodziny miłości, - podaje, że Jezus uczy szanować rzeczy, - podaje, że Jezus pragnie prawdy w naszym życiu, - podaje treść przykazania miłości, - podaje, kim jest chrześcijanin.	- wyjaśnia treść III przykazania, - rozróżnia, jakie czynności można wykonać w niedzielę, a jakich nie, - objaśnia, dlaczego niedziela jest dla chrześcijan najważniejszym dniem tygodnia, - uzasadnia, kiedy wypełniamy III przykazanie Boże, - wyjaśnia treść IV przykazania, - określa sposoby okazywania miłości rodzicom, - wyjaśnia treść V przykazania Bożego, - wyjaśnia znaczenie VI i IX przykazania, - rozróżnia rzeczy własne, cudze i wspólne, - wyjaśnia treść przykazań: „nie kradnij” i „nie pożądaj rzeczy bliźniego”, - nazywa Jezusa Prawdą, - wyjaśnia, na czym polega prawdomówność, - wyjaśnia treść przykazań kościelnych.			
III. WITAMY I PRZEPRASZAMY JEZUSA					
- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej	- podaje, co to są sakramenty święte, - wymienia sakramenty święte, - podaje, że Jezus Chrystus zaprasza wszystkich na Eucharystię, - podaje, że Pan Jezus jest obecny w czasie Mszy Świętej, - wymienia części liturgii Mszy Świętej, - wymienia grzech jako największe nieszczęście człowieka, - definiuje pojęcie „grzech”, - podaje treść przypowieści o synu marnotrawnym, - podaje, na czym polega rachunek sumienia, - podaje, na czym polega żal za grzechy, - podaje, że Pan Jezus wzywa nas do poprawy życia, - podaje sposób przystępowania do spowiedzi, - określa, z kim spotykamy się w sakramencie pokuty, - wylicza warunki sakramentu pokuty, - podaje, że w sakramencie pokuty spotyka się z miłosiernym Jezusem.	- rozróżnia ambonkę i ołtarz, - wymienia elementy obrzędów wstępnych Mszy Świętej, - rozróżnia części Mszy Świętej, - określa, kto ustanowił sakramenty święte, - wymienia inne nazwy sakramentu pokuty, - rozróżnia warunki sakramentu pokuty, - identyfikuje syna marnotrawnego z człowiekiem grzeszącym, - wyjaśnia, że Bóg jest przebaczącym Ojcem, - stwierdza, że Bóg kocha grzesznika, - wyjaśnia, dlaczego należy robić rachunek sumienia, - wyjaśnia znaczenie żalu, - wyjaśnia, co zrobić, aby postanowienie poprawy było mocne, - wymienia warunki sakramentu pokuty, - wyjaśnia, czym jest spowiedź, - wyjaśnia, na czym polega zadośćuczynienie, - wyjaśnia, że człowiek potrzebuje nawrócenia i przebaczenia win.	- wyjaśnia, że Pan Jezus jest obecny w Eucharystii w swoim słowie oraz pod postaciami chleba i wina, - uzasadnia potrzebę skupienia i modlitwy podczas Mszy Świętej, - wskazuje na wiarę jako podstawę odpuszczenia grzechów, - przytacza treść „Spowiedzi powszechnej”, - streszcza fragment Ewangelii o uzdrowieniu paralityka, - proponuje pytania do rachunku sumienia, - uzasadnia konieczność wzbudzania żalu za grzechy, - stwierdza, że należy walczyć z pokusami i pracować nad sobą, - wskazuje na potrzebę szczerej spowiedzi, - proponuje sposoby realizacji zadośćuczynienia względem Boga i bliźniego.	- podaje okoliczności przekazania władzy odpuszczania grzechów Apostołom, - opowiada tekst Ewangelii o udzieleniu Apostołom władzy odpuszczania grzechów, - objaśnia, w jaki sposób Pan Jezus działa w sakramentach świętych, - charakteryzuje poszczególne elementy obrzędów wstępnych Mszy Świętej, - uzasadnia potrzebę przygotowania do Mszy Świętej, - proponuje konkretne przykłady dotyczące przygotowania do dobrego przeżycia spowiedzi świętej.	- doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą;
IV. SŁUCHAMY PANA JEZUSA					
- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej	- definiuje, co to jest Pismo Święte, - określa, do kogo skierowane jest Pismo Święte, - podaje część Mszy Świętej, w której Pan Jezus rozmawia z nami, - nazywa część liturgii słowa, w której powierzamy Bogu siebie i	- wyjaśnia, dlaczego Bóg kieruje swoje słowo do człowieka, - wymienia elementy liturgii słowa, - wyjaśnia, dlaczego Ewangelia jest najważniejszym tekstem liturgii słowa, - przytacza treść wyznania wiary, - wyjaśnia, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę,	- proponuje sposoby czynnego i świadomego włączenia się w liturgię słowa, - proponuje sposoby wzmacniania wiary.	- wyjaśnia znaczenie gestów, postaw, wezwań występujących w liturgii słowa, - proponuje wezwanie modlitwy wiernych.	- doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą;

	innych.	- wyjaśnia, co obiecuje Jezus tym, którzy słuchają Jego słów.			
V. UCZESTNICZYMY W OFIAROWANIU I PRZEISTOCZENIU					
- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej	- nazywa Wielki Czwartek dniem ustanowienia Eucharystii, - podaje, że chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Pana Jezusa, - podaje, że Wielki Piątek jest dniem śmierci Jezusa na krzyżu i dowodem największej miłości Boga do człowieka, - nazywa Mszę Świętą spotkaniem z Panem Jezusem.	- identyfikuje chleb i wino z Ciałem i Krwią Chrystusa, - wyjaśnia, dlaczego i za kogo Pan Jezus oddał życie na krzyżu, - proponuje sposób okazania Jezusowi wdzięczności za dar odkupienia, - wyjaśnia, co to jest przeistoczenie, - wyjaśnia, dlaczego należy jednać się z bliźnimi, - proponuje sposób podziękowania Chrystusowi za Jego obecność w Komunii Świętej.	- identyfikuje procesję z darami z liturgią Eucharystii, - proponuje, jaki dar może złożyć Bogu podczas Mszy Świętej.	- opowiada o liturgii Wielkiego Czwartku, - wyjaśnia, co oznaczają słowa Jezusa wypowiedziane nad chlebem i winem.	- doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą;
VI. UCZTUJEMY Z PANEM JEZUSEM					
- nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej	- przytacza Modlitwę Pańską, - podaje, że Chrystus jest dawcą jedności i pokoju, - przytacza słowa setnika: „Panie, nie jestem godzien”, - podaje, że w Komunii Świętej spotyka się z Panem Jezusem, - identyfikuje niedzielę z obowiązkiem uczestniczenia w Ofierze Eucharystycznej.	- określa, pod jakimi postaciami Pan Jezus jest obecny we Mszy Świętej, - określa, jak możemy zwracać się do Boga, - wyjaśnia znaczenie pokoju, - wyjaśnia znaczenie słowa: „godny”, - wyjaśnia pojęcie „żywy chleb”, - określa, za co należy dziękować Bogu, - streszcza przypowieść o uczcie.	- wskazuje sposoby dążenia do jedności w rodzinie, klasie, - wskazuje, że udział w Eucharystii jest okazaniem Panu Jezusowi miłości, - wskazuje na właściwe postawy i zachowanie podczas Mszy Świętej.	- identyfikuje Eucharystię z dziękczynieniem, - określa postawy i zachowania podczas przyjmowania Komunii Świętej, - określa owoce Komunii Świętej.	- doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą;